

ปีที่ 3 ฉบับที่ 34 กุมภาพันธ์ 2549 : 90 บาท

M&W

Money and Wealth นิตยสารเพื่อการบริหารการเงินส่วนบุคคล

008574383 (A) 1/013000451604
Fixed Income Fund(M) 10.4887

008574384 (B) 2/013000451605
Capital Protected Fund(G) 10.6288

เงินฝาก, อนุพันธ์, กองทุน, ฯลฯ รับอะไรดี...คะ

- การกลับมาของ บลจ.อเมอร์ดีน
- เป็นเจ้าของ พันธบัตรเอเชีย ผ่านกองทุน ETF

548.-

108574389 (C) 2/013000457134
Balance Fund (G) 11.0165

Fund (S) 13.6971

มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ คู่จังหวะลงทุน

นี่ก็ 6 ปีแล้วครับที่ผมใช้ชีวิตส่วนหนึ่งเกี่ยวข้องกับตลาดหลักทรัพย์แม่พิทักษ์ฯ จะใช้เวลากับมันน้อยไปบ้างด้วยการถือครองของนักศึกษาแพทย์ปีสุดท้ายที่หนักหน่วงเอาการ แต่เชื่อแน่ว่าประสบการณ์กว่า 6 ปีที่ผ่านมากของผม น่าจะทำให้ใครหลายคนได้เอะใจกลับไปนั่งคิดนอนคิดพอสมควรเลยทีเดียว

จุดเริ่มต้นของผมอาจไม่แตกต่างกับใครหลายๆ คนที่มีอัตราดอกเบี้ยเป็นแรงผลักดันให้ค้นหาการลงทุนที่มีผลตอบแทนสูงกว่าการฝากเงินไว้กับธนาคารเพียงอย่างเดียว แต่ที่แตกต่างก็คือเรื่องของเวลา

ผมเริ่มต้นออมด้วยตนเองเมื่อ 12 ปีที่แล้ว ขณะที่ผมอยู่ชั้นป.6 ผมโชคดีที่มีโอกาสได้รู้จักกับการลงทุนหลายๆ ประเภท ได้เรียงเป็นลำดับตั้งแต่การฝากออมทรัพย์ ฝากออมทรัพย์พิเศษ ตัวผมเองไม่เคยฝากประจำเลยเนื่องจากผมกลัวในเรื่องของสภาพคล่อง (จริงๆ กลับมานึกอีกทีก็ไม่มากนักเท่าไร ผมยังมีคุณพ่อคุณแม่อยู่หน้า) และเมื่อศึกษาข้อมูลให้ดีจะพบว่า ฝากออมทรัพย์พิเศษของแต่ละธนาคารมีข้อดีที่เหนือกว่าการฝากประจำอีกทั้งยังได้ดอกเบี้ย ใกล้เคียงกันด้วย

บางธนาคารให้ดอกเบี้ยสูงกว่าดอกเบี้ยออมทรัพย์ปกติถึง 1% และยังสามารถถอนได้เป็นครั้งคราว บางธนาคารให้อัตราเท่ากับฝากประจำแต่ไม่เสียภาษีบางธนาคารแจกทุนการศึกษาและดอกเบี้ยพิเศษสำหรับเด็กอายุไม่เกิน 15 ปี

เรื่องเหล่านี้ผมทราบจากการเข้าไปที่ธนาคารแล้วระหว่างรอคิวก็หยิบเอกสารทุกอย่างที่เค้าวางเอาไว้แจกเอามาอ่านรอ สงสัย สนใจก็ถามพนักงานตรงนั้นเลย ถามจนกระทั่งบางทีผมสงสัยว่าผมกำลังเป็นคนถามหรือเป็นคนอธิบายกันแน่ (แบบว่าพอผมถามพนักงานคนหนึ่งเขาก็ไม่ค่อยแน่ใจจึงต้องไปถามผู้รู้ผมจึงได้โอกาสอธิบาย)

ผมว่า **ความช่างสงสัย ใฝ่เรียนรู้ เป็นคุณสมบัติอย่างหนึ่งที่ขาดไม่ได้สำหรับการลงทุน** และจากการอ่านแผ่นพับนี้เอง ทำให้ผมได้รู้จักกับกองทุนรวมและเริ่มศึกษาหาข้อมูลจนได้มาลงทุนจริง หลังจากนั้นไม่นาน เมื่อผมอ่านหนังสือมากขึ้น ทำให้ผมรู้ว่าเสี่ยงมากผลตอบแทนก็มาก เสี่ยงน้อยผลตอบแทนก็น้อย (High Risk High Return) เป็นลัทธิธรรมข้อหนึ่งของการลงทุน

ผมจึงเริ่มสนใจที่จะลงทุน ในหุ้น แต่ด้วยในขณะนั้นผมเบื่ายน้อยหย่น้อย จึงไปปรึกษา

คุณพ่อคุณแม่เพื่อขอทุนทรัพย์เบื้องต้น

แม้ว่าคุณพ่อเองก็เคยผิดหวังจากการซื้อหุ้นตามคำบอกเล่าของเพื่อนๆ สมัยที่ดัชนียังอยู่เกือบพันจุด ส่วนคุณแม่ไม่เคยมีประสบการณ์ด้านการลงทุนมาก่อนเลย แต่ด้วยการที่ผมมีความตั้งใจอย่างแท้จริงที่จะเริ่มต้นลงทุนและการเตรียมข้อมูลเป็นอย่างดี อธิบายโดยมีทฤษฎีพร้อมตัวอย่างประกอบ ทำให้ท่านหลงคารมยอมให้ทุนทรัพย์ที่ท่านหามาด้วยหยาดเหงื่อแรงกายจำนวนหนึ่งมาเป็นทุนให้กับผมแล้วชีวิตการลงทุนของผมก็เริ่มต้นตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

ในปีแรก ผมยังเป็นมือใหม่ เน้นการลงทุนแบบพื้นฐานโดยการวิเคราะห์ศึกษาข้อมูลอย่างละเอียดทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ประเมินแนวโน้มของธุรกิจ กลยุทธ์ในการลงทุนในปีแรกของผมเป็นไปอย่าง Conservative มากๆ เรียกได้ว่านอกจากบริษัทที่ผมจะซื้อจะต้องมีพื้นฐานที่ดีมากแล้ว จังหวะในการซื้อของผมต้องดีด้วย เรียกว่าถ้าจะซื้อก็ซื้อถูกที่สุด ถ้าจะขายก็ขายแพงที่สุด ผมดูราคาสูงสุดต่ำสุดของวันก่อนหน้าประมาณ 1 สัปดาห์ และในช่วงระยะ 6 เดือนที่ผ่านมาว่าผมไม่ได้ซื้อหุ้นนั้นในช่วงที่ราคาสูงสุด (Peak) พร้อมทั้งดูข่าวประจำวันว่าไม่มีปัจจัยภายนอกใหม่ที่กระทบ ผมเสนอซื้อไปในราคาที่ต่ำที่สุดของวันก่อนหน้าหรือต่ำกว่านั้นเสมอ เนื่องจากราคาที่ผมอยากได้ อาจไม่มีซื้อขายหรือมีซื้อขายด้วยปริมาณที่น้อยมาก

แต่ตลาดหุ้นบ้านเราใช้วิธีการจับคู่โดยคอมพิวเตอร์ โดยให้ความสำคัญกับราคาก่อนเวลา (Price-then-time priority) พูดให้ง่ายก็คือ ถ้ามีคนขายหุ้นมาในราคาที่ผมอยากได้แต่ที่ราคานั้นก็มีคนอยากได้ตั้งหลายคน ทำอย่างไรก็ได้ให้ผมเป็นคนแรกที่ส่งคำสั่งไปที่ตลาดหลักทรัพย์ที่ผมทำก็คือผมบอกเจ้าหน้าที่การตลาดของผมว่าให้ป้อนคำสั่งไปรอไว้ตั้งแต่เย็นของวันนี้เลย เพื่อที่จะซื้อขายวันพรุ่งนี้ก็ไม่ใช้ทุกครั้งหรอกครับที่ผมได้หุ้นที่ต้องการ แต่เขาเป็นว่าครั้งไหนที่ผมได้หุ้น ถ้าไม่มีอะไรผิดปกติ ผมก็จะกำไรภายในวันเดียวกันนั้นเลย แต่ผมก็ยังไม่ขายเนื่องจากผมมีราคาที่ตั้งไว้แล้วว่ากำไรเท่าไรจึงจะขาย

ก็แน่ครับผมต้องขายในราคาสูงสุดของวันเช่นเคย และเงินที่นำมากลงทุนก็เป็นเงินเย็นอีกทั้งยังเป็นของคุณพ่อและคุณแม่ ผมมีหน้าที่บริหารอย่างดีที่สุด ด้วยวิธีที่ผมคิดว่าปลอดภัยที่สุด ผมจึงไม่รีบร้อนขาย รอจังหวะดี ๆ แล้วค่อยขายออกไปครับ

เรียกได้ว่า ปีแรกเป็นปีที่ผมมีผลตอบแทนที่น่าพอใจ

ที่เดียวครบประมาณ 15% เห็นจะได้ครับ เปรียบเทียบกับเงินฝากในขณะนั้นให้ผลตอบแทนประมาณ 3% และ กองทุนตราสารหนี้ผลตอบแทนประมาณ 9% มาวิเคราะห์อีกที จะเห็นว่าวิธีการที่ผมใช้ยังมีจุดด้อยอยู่หลายประการเช่น ไม่สามารถกำหนดความแน่นอนในการลงทุนได้ พลาดโอกาสในการทำกำไรในระยะยาว สำหรับการลงทุนระยะกลาง และอาจต้องถือหุ้นตัวนั้นไว้นานหากมีเหตุการณ์ไม่คาดฝัน เช่น ตึก World Trade ถล่ม (แต่ไม่เป็นปัญหาสำหรับการลงทุนระยะกลางถึงยาว เพราะอย่างไร หุ้นที่เลือกก็มีพื้นฐานดี บันผลตลอดทุกปีอยู่แล้ว)

ในปีที่สอง ดัชนีตลาดหลักทรัพย์ค่อยๆ ไต่ขึ้นและไต่ขึ้นสูงสุดในสิ้นปีที่สาม ในช่วงนี้ความมั่นใจในการลงทุนของผมมากขึ้นกว่าเดิมมาก อยากรองวิชา ลองเทคนิคใหม่ๆ รวมไปถึงการวิเคราะห์ทางเทคนิครูปแบบต่างๆ ผมจัดเวลาในการลงทุนเป็น 2 ช่วง การลงทุนระยะกลางในช่วงที่ปิดภาคเรียนและการลงทุนระยะสั้นหรือการเก็งกำไร ร่วมกับการลงทุนระยะกลาง ในเวลาปิดภาคเรียน

ผมไปเปิดหูเปิดตาที่ห้องค้าบั้งเป็นครั้งคราว นอกจากนั้น ส่วนใหญ่จะดูข้อมูลและทำรายการผ่านอินเทอร์เน็ต แม้ว่าจะไม่ทันใจเท่าสมัยนี้เนื่องจากเมื่อก่อนยังไม่มีย Broadband ให้ใช้อย่างแพร่หลายแต่อย่างน้อยก็มีข้อมูลมากเพียงพอที่จะศึกษาได้ทั้งวันโดยไม่เบื่อ

และผมก็เริ่มรู้จักกับตราสารอนุพันธ์ (Derivatives) และ ใบสำคัญแสดงสิทธิ (Warrant) ด้วยความที่เห็นความหวังหรือหาของราคาบวกกับมั่นใจในฝีมือและความไว ถึงราคาที่ต้อง Cut Loss ครั้นจะกดโทรศัพท์ หรือจะกดแบ่นพิมพ์ยืนยันการขายผ่านอินเทอร์เน็ตก็ใจอ่อน คิดในใจว่าเดี๋ยวมันก็ขึ้นมาเอง แถมด้วยการคิดเข้าข้างตนเอง “ไม่ขายก็ไม่เป็นไร ขาดทุนเป็นเพียงตัวเลข” พอราคาลงมากเข้าก็ทำใจไม่ได้มีหน้าซำยังถลาลึกด้วยการซื้อเพื่อเฉลี่ยต้นทุน สถานการณ์ก็ยังไม่ดีขึ้น ใกล้เคียงหมดอายุจึงต้องตัดใจขายไป เรียกได้ว่าการตัดสินใจผิดพลาดในครั้งนั้นทำให้ผมจำได้ไปอีกนาน ถ้าไรที่สะสมมาทั้งปีกับเวลาที่เสียไปอย่างประเมินค่าไม่ได้เรียกได้ว่าเซ็ดหลายเลยที่เดียวละครับ

หลังจากวันนั้นจนถึงวันนี้ผมไม่เคยคิดที่จะกลับไปลงทุนในตราสารเหล่านี้อีกเลย ความผิดพลาดแต่ละครั้งให้บทเรียนที่น่าสนใจอย่างในครั้งนี้อย่างน้อยทำให้ผมรู้ว่า **คุณสมบัติที่สำคัญของนักลงทุนที่ดีอีกประการหนึ่งก็คือ เรื่องของความมีวินัย** และใ้ใจวินัยนี้แหละครับ ตอนนั้นทำให้ผมอยากจะเขียนใส่กระดาษ แล้วเอามากินเข้าไป เผื่อจะได้มีวินัยในการลงทุนสักที

เข้าสู่ปีที่สี่และห้าตลาดหลักทรัพย์ได้ปรับตัวลดลงจากปีก่อนหน้าเล็กน้อยสไตล์การลงทุนของผมพร้อมทั้งกลยุทธ์ได้เปลี่ยนไปจากเดิม ผมกลับมาเน้นการลงทุนระยะยาวมากขึ้นครับ เรียกว่าไม่สนใจการระยะสั้นเลยก็ว่าได้ครับ เลือกเฉพาะหุ้นที่เป็น Blue Chip จริงๆ เท่านั้น กระจายการลงทุนไปในกลุ่มหลักทรัพย์ต่างกลุ่มกัน เรียกว่า พยายามเป็น Valued Investor อย่างสุดชีวิต

ราคาหุ้นทุกตัวที่ผมถืออยู่ปรับขึ้นอย่างเป็นที่น่าพอใจ

หนึ่งตัวในนั้นราคาขึ้นไปสูงมาก สูงกว่าต้นทุนที่ผมมีอยู่ประมาณ 50% ช่วงเวลานั้นเป็นช่วงเวลาที่ผมมีความสุขมาก คอยเฝ้าดูราคาหุ้นอยู่ห่างๆ คิดในใจว่านี่คือการลงทุนระยะยาว ดังนั้นก็ let the profit run ผมขายหุ้นออกไปประมาณ 10% ราคาหุ้นยังขึ้นต่อไปได้เกือบ 80% ของต้นทุนเนื่องจากช่วงนั้นผมเรียนหนักมากประกอบกับมีข่าวที่เกี่ยวกับหุ้นตัวนั้นอย่างต่อเนื่องรวมไปถึงข่าวการแตกพาร์ (Par) ซึ่งผมก็ไม่ได้ให้ความสนใจมากนัก คิดว่าน่าจะเป็นเรื่องดีด้วยซ้ำ สภาพคล่องของหุ้นผมจะได้ดีขึ้น มีหวังราคาได้ขึ้นไปอีกเป็นแน่

ระยะเวลาผ่านไปราคาค่อยๆ ลดลง บางวันลดลงอย่างรวดเร็ว จนผมไม่กล้าขายคิดในใจว่าน่าจะมีดีดแรงๆ (Rebound) จนราคากลับเข้าไปใกล้กับต้นทุนที่ผมมี ผมจึงเริ่มตาสว่างและขายออกไปโดยกำไรเพียงเล็กน้อยเท่านั้น แต่นั่นไม่สำคัญเท่ากับถ้าผมไม่ได้ตัดสินใจขายออกไป เพราะหลังจากนั้นราคายังดำดิ่งต่ำกว่าต้นทุนที่ผมมีเกือบ 30% โชคดีที่หุ้นตัวอื่นๆ ใน Port ไม่เป็นแบบเดียวกัน ไม่งั้นผมคงแย่นะๆ เลย

ผมยังรักษาผลตอบแทนเป็นเลขสองหลักได้ในที่สุด จะเห็นได้ว่าการลงทุนที่ดีควรมีการกำหนดเป้าหมายการลงทุนไว้อย่างชัดเจน แม้ว่าจะเป็นการลงทุนระยะยาวก็ตาม มิฉะนั้นคุณอาจพลาดโอกาสงามๆ ในการทำกำไรจนกลายเป็นเรื่องเล่าที่จะมีโอกาสเล่าบ่อยๆ อย่างที่ผมเล่าให้คุณฟังแบบนี้ก็ได้

ผมมีข้อคิดที่อยากฝากไว้เล็กน้อยครับ โดยส่วนตัวแล้วผมเชื่อว่า ตลาดบ้านเราเป็นตลาดใหม่หรือที่เรียกกันว่า Emerging Market ทฤษฎีต่างๆ ที่พิสูจน์แล้วว่าใช้ได้ผลดีในต่างประเทศ โดยเฉพาะที่อเมริกา ซึ่งมีอายุอานามมากกว่าตลาดบ้านเราเป็น 100 ปี อาจใช้ไม่ได้หรือใช้แล้วได้ผลไม่ดี เหมือนที่เคยรู้มา

ตลาดบ้านเราต้องอาศัยการพัฒนาอย่างต่อเนื่องพัฒนาในทั้งด้านสินค้าและพัฒนานักลงทุน ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทำได้ยอดเยี่ยมอยู่แล้ว เรามีหน้าที่พัฒนาตนเองให้มีความรู้ความเข้าใจก้าวไปพร้อมกับการพัฒนาตลาดหุ้นไทยเท่านั้นเองครับ

ส่วนกลยุทธ์ที่ผมใช้แล้วสบายใจ มีกำไรในอัตราที่น่าพอใจคือ การเน้นการลงทุนในหุ้นพื้นฐานดี ลงทุนโดยอาศัยจังหวะที่ดี เนื่องจากเกมการลงทุนเป็นเกมของจังหวะต่างจากการออมที่เป็นเรื่องของระยะเวลา (ออมก่อนรวยกว่า) โดยระยะเวลาน่าสนใจคือประมาณ 1-2 ปี น่าจะมีการเคลื่อนไหวที่สามารถสร้างผลตอบแทนที่คุ้มค่า หลังจากนั้นจึงมาวิเคราะห์กันใหม่ มีวินัยในการลงทุน และมีเป้าหมายการลงทุนที่ชัดเจน หมั่นศึกษาหาความรู้ใหม่ๆ อยู่ตลอดเวลา **สรุปเป็นคติพจน์ประจำใจของผมว่าหุ้นพื้นฐานดี ลงทุนปีถึงสองปี มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ ดูจังหวะลงทุน**

หวังว่าประสบการณ์ของผมจะทำให้ใครหลายๆ คนได้ข้อคิดตามความตั้งใจของผม โชคดีในการลงทุนตลอดทั้งปีครับ **M&W**